



The Holy See

PAPA FRANJO

**KATEHEZA SVETOG OCA
PRIPREMLJENA ZA OPĆU AUDIJENCIJU 19. VELJAČE 2025.**

Srijeda, 19. veljače 2025.

[Multimedia]

CIKLUS KATEHEZÂ: Jubilej 2025. Isus Krist naša nada. I. Isusovo djetinjstvo. 6. „Ugledaju dijete... padnu ničice i poklone mu se“ (Mt 2, 11). Pohod mudraca novorođenom Kralju

Draga braćo i sestre,

u evanđeljima o Isusovu djetinjstvu ima jedna zgoda koju donosi samo evanđelist Matej, a to je *pohod mudraca*. Privučeni pojavom jedne zvijezde, koja je u mnogim kulturama vjesnik rođenja iznimnih ljudi, nekoliko je mudraca krenulo s Istoka, ne znajući točno kamo će ih put dovesti. Riječ je o mudracima, ljudima koji ne pripadaju narodu saveza. Prošli smo put govorili o betlehemskim pastirima, marginaliziranima u židovskom društvu jer ih se smatralo “nečistima”. Danas susrećemo još jednu kategoriju, strance, koji se odmah dolaze pokloniti Sinu Božjem koji je ušao u povijest s potpuno novom kraljevskom vlašću. U evanđeljima nam se, dakle, jasno kaže da su siromasi i stranci pozvani među prvima susresti Boga koji je postao djetetom, Spasitelja svijeta.

Mudraci su smatrani predstavnicima bilo praiskonskih rasa, poteklih od triju Noinih sinova, bilo triju kontinenata poznatih u starini: Azije, Afrike i Europe, bilo, na kraju, triju razdoblja ljudskog života: mladosti, zrelosti i starosti. Neovisno o svakom mogućem tumačenju, oni su ljudi koji ne ostaju na svom mjestu, nego, poput velikana biblijske povijesti, osjećaju poziv da se pokrenu, da krenu na put. Oni su ljudi koji znaju gledati dalje od sebe, koji znaju uzdići pogled prema nebu.

Privučeni zvijezdom koja se pojavila na nebu kreću na put u zemlju Judinu, sve do Jeruzalema,

gdje susreću kralja Heroda. Njihova naivnost i njihovo povjerenje u traženje informacija o novorođenom židovskom kralju ulaze u sraz s Herodovom lukavošću, koji, mučen strahom da će izgubiti prijestolje, odmah pokušava dobiti jasan uvid, kontaktira pismoznance i traži od njih da to prouče.

Moć zemaljskog vladara tako pokazuje svu svoju slabost. Ti stručnjaci poznaju Pisma i izvješćuju kralja o mjestu gdje se, prema Mihejevu proroštvu, ima roditi vođa i pastir izraelskog naroda (*Mih* 5, 1): u malom Betlehemu, a ne velikom Jeruzalemu! Naime, kao što Pavao podsjeća Korinćane, „slabe svijeta izabra Bog da posrami jake“ (*1 Kor* 1, 27).

No, pismoznanci, koji znaju točno razaznati mjesto Mesijina rođenja, pokazuju put drugima, ali oni sami ni da se maknu! Nije dovoljno, naime, poznavati proročke tekstove da bismo bili na „Božjoj frekvenciji“, već moramo dopustiti Božjoj riječi da zahvati našu dubinu i oživi u nama žudnju za traženjem, da rasplamsa želju da vidimo Boga.

Herod se tada, potajice, kao što to čine prevaranti i nasilnici, raspituje kod mudraca kad se zvijezda točno pojavila i potiče ih da nastave put, a zatim se vrte da mu prenesu vijesti, kako bi i on otišao i poklonio se novorođenčetu. Za one koji su privrženi vlasti, Isus nije nada koju treba prihvatiti, već prijetnja koju valja ukloniti!

Kad mudraci odlaze, zvijezda se ponovno pojavljuje i vodi ih Isusu, znak da stvoreni svijet i proročka riječ predstavljaju jezik kojim Bog govori i daje se pronaći. Pogled na zvijezdu budi u tim ljudima neobuzdanu radost, jer Duh Sveti, koji pokreće srce svakog onog tko iskreno traži Boga, ispunja ga također radošću. Ušavši u kuću, mudraci padaju ničice, klanjaju se Isusu i prinose mu dragocjene darove, dostojne kralja, dostojne Boga. Zašto? Što oni vide? Jedan drevni autor piše: vide „ponizno tjelešće koje je Božja riječ preuzela na sebe; ali slava božanstva nije im skrivena. Vide dijete; ali se klanjaju Bogu“ (*KROMACIJE IZ AKVILEJE, Komentar Matejevo Evanđelje* 5,1). Mudraci tako postaju prvi vjernici među svim poganima, slika Crkve sabrane iz svih jezika i naroda.

Draga braćo i sestre, stupimo i mi u školu mudraca, tih „hodočasnikâ nade“ koji su, s velikom hrabrošću, upravili svoje korake, svoja srca i svoja dobra prema Onome koji je nada ne samo Izraela nego i svih naroda. Naučimo se klanjati Bogu u njegovoj malenosti, u njegovu kraljevskom dostojanstvo koje nas ne slama, već nas čini slobodnima i sposobnima služiti s dostojanstvom. I prinesimo mu najljepše darove, kako bismo mu izrazili svoju vjeru i svoju ljubav.